

31 Οκτωβρίου 2022

Μαρτύριο Νεομάρτυρα αγίου Νικολάου του Χίου και πώς τον δόξασε ο Θεός!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Νεομάρτυρας άγιος Νικόλαος ο εν Χίω. (Εικόνα από <https://simeiakairwn.wordpress.com/>)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[...] και επιστρέφοντες από το τζαμί όλοι οι αγάδες καβαλαραίοι εστάθησαν τριγύρου και τον ηρώτησαν τρεις φοραίς, εάν ήλθεν εις τον νουν του να τουρκεύση, και αυτός ο ευλογημένος ταλαιπωρημένος από τόσων ήμερων νηστείαν, ατονισμένος από τόσας πολλές βασάνους, και το περισσότερο, διά να δείξη ότι δεν τους ψηφά [δεν τους λογαριάζει] ολότελα, δεν απεκρίθη με λόγον το, όχι, αλλά μόνον με την ανάνευσιν της κεφαλής [έκανε αρνητικό νεύμα με το κεφάλι του].

Τελευταίον τον εγονάτισαν τρεις φοραίς, και την μεν πρώτην του έδωκεν ο δήμιος μίαν λογχευτήν ήγουν [δηλαδή] εμπηκτήν μαχαιριάν εις την ράχην [τον μαχαίρωσε στην πλάτη], έπειτα τον εσήκωσεν επάνω και πάλιν τον ηρώτησαν, την δε δευτέραν φοράν τον έκοψε τον λαιμόν ολίγον τι, και πάλιν τον εσήκωσε, και τον ηρώτησαν πάλιν εάν θέλη να τουρκεύση να γλυτώση την ζωήν του, λέγοντές του, ότι και αι πληγαί του ιατρεύονται· την τρίτην φοράν λέγοντάς του να γονατίση, έτρεξε με μεγάλην δύναμιν και ορμήν, από την πολλήν έφεσιν και επιθυμίαν όπου είχε να τελειώση τον δρόμον του Μαρτυρίου· έτρεξε, λέγω, και κλίνας τα γόνατα, εξεφώνησε το γλυκύτατον όνομα της κυρίας Θεοτόκου, λέγοντας τρεις φοραίς, Παναγία βοήθει μοι· και τότε πλέον ο δήμιος

τον εκτύπησε με όλην του την δύναμιν, αλλά πάλιν δεν απεκόπη η πάντιμος αυτού κεφαλή, ούτε με μίαν, ούτε με δύο, έως ότου με απανθρωπίας και σκληρότητος υπερβολήν, τον επίασεν από τας τρίχας της κεφαλής και τον έσφαξεν ωςάν πρόβατον.

Και ούτως ο ένδοξος Νικόλαος τον Αγώνα τον καλόν ηγώνισται, κατά τον θείον Απόστολον, την προς Χριστόν τον Θεόν πίστιν τετήρηκε, τον σωτήριον δρόμον του μαρτυρίου τετέλεκε και το στέφος της Αφθαρσίας έλαβε παρά Θεού, κατά το εικοστόν τρίτον έτος της ηλικίας του, κατά τους χιλίους επτακοσίους πενήντα τέσσαρας χρόνους από Χριστού (1754), κατά την τριακοστήν πρώτην (31) του Οκτωβρίου μηνός, εν ώρα έκτη, εις την οποίαν και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός εσταυρώθη.

Και τότε, θαυμαστός ο Θεός εν τοις αγίοις αυτού, σκότος πυκνότατον επέπεσεν εις όλην την Χίον, τόσον όπου τα πλήθη οπού επαράμεναν να ιδούν το τέλος, Τούρκοι, Χριστιανοί, Φράγκοι, Εβραίοι, δεν εδιάκριναν ο ένας τον άλλον από το σκότος, ουδέ τον δρόμον όπου κάθε ένας από αυτούς έμελλε να περιπατήση δεν εύρισκεν, ωςάν να ήτον μία σκοτεινοτάτη νύκτα του χειμώνος· οι δε χωρικοί βλέποντες έξαφνα τοιούτον παράδοξον σημείον και μην ηξεύροντες την αιτίαν, έλεγον· τούτο βέβαια δεν είναι άλλο παρά οργή θεϊκή καθ' ημών και έμεινε περιαδόμενον αυτό το σκότος [η φήμη του γεγονότος αυτού διασώζεται] έως την σήμερον.

Μόνον δε το πρόσωπον του Μάρτυρος νεκρόν, μέγα θαύμα!

Έλαμπεν ως άστρον λαμπρότατον, μέσα εις το σκότος εκείνο. Άλλα και θείον φως επεσκίαζε το Μαρτυρικόν λείψανον τρεις νύκτας ακολούθως οπού το εφύλαττον εις τον τόπον της καταδίκης· οι δε πεπλανημένοι Αγαρηνοί, βλέποντες το ουράνιον εκείνο φως και την εντροπήν μηνυποφέροντες, έλεγον, ότι πυρ εκατέβη από τον ουρανόν να κατακαύση το σώμά του· όθεν [γι' αυτό] λαβόντες αφορμήν από τούτο, έκαψαν και εμαύρισαν το πρόσωπόν του με δαδία, διά να μη φαίνεται, εις έλεγχον και κατηγορίαν τους, το κάλλος και η λαμπρότης οπού είχεν εκ θείας χάριτος.

Και ου μόνον με το ουράνιον φως, εδόξασεν ο Χριστός τον Μάρτυρά του, άλλα και με ευωδίαν θαυμαστήν και άρρητον, η οποία εγέμιζε τον αέρα εν όσω έμενεν εκεί το Άγιον λείψανον· τινές δε από τους φύλακας έκοψαν δάκτυλα και άλλα ευκολόκοπα μέλη και τα έδωκαν εις μερικούς γνωρίμους των Χριστιανούς, διά να πάρουν άσπρα [χρήματα], άλλοι δε πάλιν Χριστιανοί, έλαβον χύμα βρεγμένον από τα Μαρτυρικά αίματα.

Τέλος πάντων μετά τρεις ημέρας, έρριψαν το Άγιον λείψανον εις την θάλασσαν,

διά να μη το λάβουν οι Χριστιανοί, που δε εφέρθη και εκατήντησε δεν ηξεύρει τινάς.

Ούτως εδόξασε τον Θεόν αδελφοί, ο θείος Νικόλαος, με τους υπέρ φύσιν αγώνας του Μαρτυρίου του και ο Θεός αντεδόξασεν αυτόν, με τα παράδοξα θαύματα της θείας αυτού παντοδυναμίας.

Η μνήμη του τιμάται στις 31 Οκτωβρίου.

Απόσπασμα από το «Νέον Μαρτυρολόγιον», του αγίου Νικοδήμου Αγιορείτη, όπως αναδημοσιεύεται στον τόμο «Συναξαριστής Νεομαρτύρων (1400-1900) των εκδόσεων Ορθόδοξος Κυψέλη.

<https://bit.ly/3gXn0AK>